

Uspešna letovanja v Pacugu in na Zapotoku

Vse od zadnjih majske dni do konca septembra se je oziroma se še »namaka« v morju na naši pacuški obali skupno 3400 otrok, bodisi na letovanjih predšolskih otrok ter šole v naravi. Ta košček slovenske obale postaja iz dneva v dan bolj zanimiv. Zavedajoč se tega je občinska Zveza prijateljev mladine pripravila posebne programe dejavnosti in tako otrokom hitreje minevajo dnevi oddaljenosti od doma. Zelo zanimiv je podatek, da se vsako leto vrača v Pacug približno 70 odstotkov »povratnikov« in da se pri tem domala vsi odločajo za »svojo« izmeno, v kateri dobro poznajo pedagoškega vodjo in tovariša.

Na novo urejene poti ter sama asfaltna cesta do Pacuga so v letošnji sezoni nedvomno bistveno vplivali na večjo urejenost počitniške baze pa tudi na boljše počutje otrok in njihovih vodij.

Peta poletna šola iz naravoslovja

26. junija, ko so se za večino učencev šolska vrata že zaprla, je Osnovna šola Oskar Kovačič odprla vrata 5. poletni šoli iz naravoslovja, ki je trajala do 2. julija letos.

Udeleženci pete poletne šole iz naravoslovja so bili učenci sedmih in osmih razredov osnovnih šol ljubljanske regije, ki so proučevali Barje. Cilji šole so v vključevanju sposobnih učencev v raziskovalno delo, učitju, spoznavanju osnovne metode in tehnike terenskega dela, spodbujanju življenja in delu v skupini, dopuščati sproščenost pri delu in čas za razmišljanje, proučevati Barje, privzgjajati osveščenost za varstvo narave, objaviti ugotovitve in posredovati podatke ustreznim službam ter si pridobiti nove prijatelje. Vseh udeležencev je bilo 27, delo pa je vodilo 10 mentorjev.

Ob otvoritvi je vse pozdravila ravnateljica Klavdija Birska, ekološko gospodarski vidik barja pa je podal g. Andrej Sovinec, ki je v predstavitvi Barja prisotne seznanil o tem, kako je Barje izgledalo nekoč – kot močvirje (z veliko vodnih površin, trsja, vodnih ptic) – in danes. Ko je človek začel z različnimi posegi v Barje, še posebej v zadnjih 100 letih, je Ljubljansko barje še vedno obdano z vodnimi površinami, s ptiči, ki so redkost (siva gos, čaplja, raca žličarka). Človek

Tudi letos so bili gostje Pacuga otroci iz pobratene Bratislave, ki so bili nad počitnikovanjem zelo zadovoljni. Ob tej priložnosti so se tudi dogovorili za izmenjavo v zimskem času, kar pomeni, da bodo del zimskih počitnic viški otroci preživeli pri njih ali natančneje v Visokih Tatrah.

Občinska Zveza prijateljev mladine pa je v poletnem času uspešno izpeljala tudi počitnikovanje na Zapotoku. Tako imenovana šola življenja in računalniška delavnica sta dali zvezi novo iztočnico za to kako se lahko otroke prijetno zaposli v času počitnic tudi tam, kjer ni morja. K temu so prispevali svoje tako izgradnja otroškega igrišča v okolici doma kot tudi prizadevnost in domiselnost vzgojiteljev in tabornikov, ki so sodelovali v tem programu.

V prvih šolskih počitnicah – v začetku novembra pa bo Zapotok spet oživel!

je naletel na določeno vrsto ptičev, ki gnezdi v in ob vodah na barju kot so mali in čopasti ponirek. Na področju Barja so ribniki (v Dragi, Strahomerju in v Podpečih). Pojasnil je med drugim tudi, da so močvirski travniki najbolj ogroženi na svetu, pomembni pa so zato, ker visoke vode omogočajo razvoj različnih vrst ptičev. Zaradi posegov v Barje so se na Ljubljansko barje preselile tudi štoklje. Posebno pozornost pa je posvetil 28 vrstam ptic, ki jih je Mednarodna organizacija za zaščito ptic priznala za zaščitne ptice in sicer navadna postovka, južna postovka, prebivalci na barju, kozica in veliki skurh.

Med vzroke, za katere je najbolj odgovoren človek za poseg v Barje, so pozidava barjanskega terena, spreminjanje namembnosti močvirskih travnikov...

Po uvodni predstavitvi Barja in nastopu učencev Srednje glasbene šole iz Kamnika otvoril 5. poletno šolo župan g. Bogdan Bradač, ki je vsem udeležencem zaezel veliko uspeha v raziskovalnem delu.

V zaključku pa so si udeleženci 5. poletne šole iz naravoslovja ogledali učilnice za biologijo, kemijo in fiziko, nato pa so pričeli s svojim delom po skupinah.

B. SREBOTNJAK

Zbirka žuželk Gašperja Tominca

Po proslavi Dneva državnosti v Šentjoštu, si je marsikdo zapomnil tudi ime Gašperja Tominca, petnajstletnega fanta iz Kurje vasi (pod Šentjoštom). Mladenec je namreč ob tej priliki razstavil svojo zbirko žuželk, živalskih kosti in fosilov, kar je svojevrstna posebnost v teh krajih.

Gašper Tominca je zaljubljen v vse drobne živalce, ki lezejo po tleh, letajo po zraku ali se oprijemajo bilk ali dreva. V njegovih posebej za to narejenih skatlah, so se znašli metulji, pa rilčkarji, koblice, kačji pastirji in kdove kaj še vse. Zopet v drugih (navadnih) skatlah hrani kosti divjega prašiča, lisjaka, srne, mačke, želve, rakovice, morskega konjčka, pa tudi razne školjke in polže. Drobni zviti hrošč v kamnu je star že nič manj kot 210–225 milijonov let. To so mu povedali strokovnjaki na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kamor je nesel pokazat fosil. Našel ga je v Črnem grabnu med Planino in Butajnovu.

»Poberem vse, kar nihče drug ne bi pobral,« pravi o svojem nenavadnem konjičku mladi Kurjevarec in zraven skromno doda, da je vse skupaj pravzaprav še bolj na začetku, saj da še ne obvlada niti tehnike shranjevanja žuželk, nima pa tudi ne ustrezne strokovne literature.

»Žuželke lovim z mrežo, potem pa jih dam v usmrtilnik – kozarec, v katerem je vata, namočena v alkoholu, bencin ali kako drugo hlapljivo tekočino. Šele nato žuželke z bučkami pripnem na stropor.«

Gašper Tominca se je navdušil za entomologijo (nauk o žuželkah) že tam v 4. v razredu osnovne šole. »Videl sem

žuželke, razstavljene na razstavi, pa sem si dejal, bom pa še jaz poskusil. Vse drugo je potem prišlo kar samo od sebe...«

BRANKO VRHOVEC

USPEH NAŠEGA PLAVALCA

Bron Igorju Majcnu

Igor Majcen

Slovenija je bogatejša še za eno športno odličje. Na evropskem prvenstvu v plavanju, ki je bilo julija v Sheffieldu v Angliji, ga je priboril član naše maloštevilne reprezentance Igor Majcen. S športnikom, članom Plavalnega kluba Ljubljana, ki ima svoj sedež v viški občini smo se pogovarjali:

NAŠA KOMUNA: Bron si pripravil s taktično odličnim nastopom v disciplini 1.500 metrov. S kakšnimi občutki se sedaj spominjaš tekmovalja?

IGOR MAJECN: Progo sem preplaval lahko, da sem kar presenečen. Pred tekmovaljem sem imel slab občutek, med plavanjem pa nisem imel težav in krize na sredi proge kot ponavadi. Tudi na cilju nisem bil popolnoma izčrpan. Plaval sem s časom 15:15,05 kar nisem pričakoval in sem s tem popravil svoj osebni rekord.

NAŠA KOMUNA: Je to največji uspeh v tvoji športni karieri?

IGOR MAJECN: Osvojeni rezultat se sliši najlepše in najboljšje in o njem se je veliko pisalo. Sam pa menim, da je bilo 6. mesto na olimpijskih igrah še večji dosežek glede na kakovost in število udeležencev držav. Vendar je to le rezultat o katerem si pred nastopom nisem upal niti razmišljati, saj sem že v kvalifikacijah dosegel peti čas in tako izpolnil pričakovanja. Nemški tekmovalci, ki je osvojil srebrno medaljo me je na zadnjih metrih prehitel le za 29 stotink sekunde.

NAŠA KOMUNA: Medalja ni bila dobljena po kajljaju. Kakšne rezultate si dosegal doslej?

IGOR MAJECN: Na EP leta 1991 sem dosegel 4. mesto, na SP istega leta 6. mesto, na sredozemskih igrah letos pa 2. mesto. Plavam na progi 1.500 metrov, kar je

najdaljša moška disciplina in zahteva specifičen trening. Sicer pa na domačih tekmovanjih plavam tudi 1000 in 2000 metrov delin in 400 metrov mešan.

NAŠA KOMUNA: Kako potekajo treninzi plavalca, ki se pripravljajo za vrhunske rezultate?

IGOR MAJECN: To ni velika skrivnost. Treninzi in obremenitve morajo biti v sezoni optimalno razporejeni. V tedenskem ciklusu treniramo od ponedeljka do sobote dvakrat dnevno na kopalnišču Koleszija, pozimi pa v Hali Tivoli. Dnevno preplavam od 15 do 20 km, odvisno od obdobja. Veliko sem delal tudi na moči, podaljšal zaveslaj in znižal frekvenco na 400 zaveslajev na 50 metrov.

NAŠA KOMUNA: Viško društvo je verjetno med največjimi, koliko plavalcev se pripravlja v PK Ljubljana?

IGOR MAJECN: V našem klubu nas je preko 100 v različnih kakovostnih razredih. Najboljših šest pa se pripravljajo pod vodstvom trenerja Vlada Čermaka, saj je za vsak tip plavalca potrebno prilagoditi vrsto treninga.

NAŠA KOMUNA: Povej nam za konec še kako se je pričela tvoja športna pot?

IGOR MAJECN: S plavanjem sem se srečal v osnovni šoli pri sedmih letih na tečaju. Nato sem obiskoval še plavalno šolo in plavanje me je pritegnilo. Hotel sem zapolniti prosi časi, ki ga je bilo zmeraj preveč in tako sem se vključil v redne treninze. Naj dodam še, da je Igor študent računalništva, star štiriindvajset let. Še naprej se namerava ukvarjati s plavanjem in tekmovali. Njegove ambicije pa presegajo samo plavanje, saj meni, da so v življenju pomembne tudi druge stvari.

F. V.

V ŠPORTNEM PARKU SVOBODA

Kotalkarji za državni naslov

6., 7. in 8. avgusta je v Športnem parku Svoboda na Gerbičevi potekalo državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju, in to kar v vseh konkurencah – od cibanov do članov. Prvega dne tekmovalja so se vse nastopajoče kategorije pomerile (dopolodne in popoldne) v obveznih likih, drugega dne v prostem kratkem programu, tretjega, zadnjega dne v pionirski A, kadeti, jeunesse, mladinci in člani še v dolgem prostem programu. Rezultate so objavljali sproti.

»To je prvo tovrstno državno prvenstvo tu na Svobodi. Z njim smo odprli novo nepokrito kotalkarsko ploščo, ki smo jo tu zgradili. Udeležba je bila

nad pričakovanji. Še največ je bilo cibanov. Tekmovalci so prišli iz najrazličnejših krajev, od Velenja, Renč do Domžal,« nam je zadnjega dne prvenstva povedala Brigita Kovač, sekretarka Kotalkarskega kluba Svoboda, ki je pripravil prvenstvo.

KK Svoboda zdaj deluje že kak dve leti in pol. V načrtu imajo tečaj umetnostnega kotalkanja, saj bi radi skoznili ne dobili čimveč mladih nadarjenih kotalkarjev. Nekaj mladih se je že uveljavilo. Ciban Damjan Ostojčič, na primer, je osvojil že kar nekaj kolajn, nekaj na državnih, nekaj pa tudi na mednarodnih tekmovanjih, vse bolj uspešna pa je tudi cibananka Živa Garbas.

B. V.

RK KRIM – moški v rokah uprave

V letošnjem letu je RK Krim – moški uspelo doseči uvrstitev v II. SRL. V svoji skupini so dosegli drugo mesto in si nato mesto v višjem razredu tekmovalja priigrali v kvalifikacijskem turnirju v dvorani na Galjevi.

Zal pa bo enkratni uspeh kluba zasenčil podatek, da je klub po končani ligi zapustilo kar devet igralcev prve ekipe. Vzroki, ki so prej našteje igralce oddaljili od kluba so znani že na rokometni zvezi Ljubljana.

Težave so se začele že v zimskem odmoru, ko so nekateri igralci opozorili trenerja Jožeta Štuklja in v celotno upravo kluba na zelo nestrokovno delo na treningih in samo vodenje na tekmah. Ker pa je bila uprava kluba sestavljena iz samih rokometnih nestrokovnjakov, so vsa prizadevanja igralcev naletela na gluha ušesa. Vse to se je kasneje pokazalo na nekaj izgubljenih tekmah. No, na koncu se je vse skupaj srečno izteklo, predvsem po zaslugi odličnih igralcev samih, ki so s svojimi izkušnjami in znanjem pripeljali klub tako visoko.

Toda na upravo kluba letijo vse pripombe in problemi, ki so privedli, da je klub zapustilo celo moštvo.

IZ PARTIZANA VIČ

Obetajoči mladi telovadci

Ob koncu spomladanske sezone smo obetavni mladi telovadci z zadovoljstvom ugotovili, da je uspešno končala z delom tudi edina tekmovalna sekcija našega Partizana – športnogimnastična sekcija za fante.

Viški telovadci so namreč dokazali, da so trenutno ekipno najboljši v nižjih kategorijah, saj so letošnji državni ekipni prvaki pri pionirjih, med posamezniki pa je med njimi nekaj zelo perspektivnih telovadcev. Že dalj časa izstopa Tomo Vidakovič, ki je na državnem prvenstvu z osvojitvijo 1. mesta v mnogobojni postal letošnji državni prvak, poleg tega pa je osvojil še tri zlate medalje na posameznih orodjih, ob tem pa še eno srebrno in bronasto medaljo. V ekipi državnih prvakov so poleg Toma Vidakoviča nastopili še Matej Ladič, Matija Bošnjakovič, Rok Kozlevčar, Žiga Golja in Anže Rogelja. Ob tej skupini deloma že rutiniranih telovadcev pa imamo v društvu še mlajše, ki pa bodo svoje znanje pokazali šele v naslednjih letih. Ob pionirjih pa je uspešno nastopal med mlajšimi kadeti še Boštjan Kranjc. Na vseh tekmovanjih v svoji kategoriji se je uvrstil med prve tri, na državnem prvenstvu pa je osvojil drugo mesto v mnogobojju, poleg tega pa je bil še v vseh finalih na orodjih, kjer je osvojil še tri srebrne in dve bronasti medalji.

Takšni rezultati in dobro delo celotne trenerske skupine, v kateri delujejo Boris Pavliha, Brane Klasič, Jure Herzmansky in Rok Samsa, pa so garancija za nadaljnje uspehe viške gimnastike.

6. POKAL NARODNEGA DOMA 31. 3. 1993
2. mesto ekipno Partizan Vič
posamezno: 2. mesto Tomo Vidakovič 7. mesto Matija Bošnjakovič
mlajši kadeti posamezno: 2. mesto Boštjan Kranjc
JOŠTOV MEMORIAL 3. aprila
V konkurenci mladincev letnika 1978 in mlajši 6. mesto Boštjan Kranjc

Novice iz NK Krim – moški

25. avgusta so se v prostorih KS Krim sestali nogometni NK Krim. Klub je v sestavi novega delovnega telesa predstavil letošnje cilje. Članska ekipa naj bi končno po nekajletnem igranju v 5. slovenski ligi osvojila prvo mesto in napredovala v višji razred. Uprava kluba, katera je letos zelo aktivna, je organizirala turnir hokejskih klubov, novoletno športno srečanje ipd., je pridobila tudi trenerja Miodraga Cvetanovića, ki bo letos skupaj z žensko ekipo treniral tudi moško. Novi trener je podal srednjeročni načrt, v katerem naj bi moška ekipa v dveh letih prestopila iz zadnje lige v 3. slovensko ligo.

Vsi v klubu upajo, da bo zavladovalo pravo športno vzdušje, ki se bo pokazalo v doseženih rezultatih. Fantje, ki so v glavnem vsi zrasli v domačem klubu obljubljajo pošteno, korektno in srčno igranje in doseči začetni cilj.

Na zagnanost prostovoljnih športnih delavcev v Krimu pa kaže tudi obnavljanje pionirske ekipe in njihovo tekmovalje. Letošnji sezono vodi pionirje član moške ekipe Marko Kosi.

Na koncu sestanka so vsi člani kluba podpisali tudi interni kodeks o pravih in obnašanju pravega športnika. Zazelimo jim veliko uspeha.

M. G.

Tudi počitnice doma so lahko lepe

Morje je zagotovo najlepši dogodek vsakega šolarja. Vendar pa so počitnice ob morju navadno kratke in drage, zato prav pride tudi vaški potok ali jezerce, samo da se mladež načofota v njem. Navsezadnje poletja postajajo vse daljša, pa tudi vse bolj vroča.

Brigita Osredkar, dijakinja iz Polhovega Gradca: »Vsak dan se hodim kopat semkaj v »terme« na Brišah. Voda je sicer srednje topla, je dovolj globoka, da lahko plavaš v njej. Super je, da imamo te »terme«. Drugače pa sem bila tudi na morju in pomagala doma na kmetiji. Škoda, da bodo počitnice tako kratke.«

Nina Trplan, učenka OŠ s Plešivca: »Teden dni smo kampirali na Rakitni, teden dni v Dolenjskih toplicah, preo-

stali čas pa sem se hodila kopat semkaj na Jezero. Voda je v redu, samo malo preveč je umazana. Preveč ljudi se prihaja kopat semkaj. Na vsake toliko časa se v jezeru pojavi kak nevaren vrtnec, a le bolj na sredi, tako da se ne bojim plavati. Lahko pa bi poskrbeli za lokvanje ob obrežju.«

Matej Mrak, učenec OŠ s Praproč: »Nekaj časa sem bil na počitnicah pri stricu v Rovtah, zdaj pa se hodim vsaj trikrat na teden kopat semkaj v »terme« na Brišah. Do semkaj imam kak pol ure hoda in tu je voda, kadar je zagrajeno, dovolj globoka, da lahko plavaš. Škoda je le, ker bodo počitnice prekratke, morale bi biti dolge vsaj leto dni.«

Janez Vesel, dijak z Jezera pri Podpečih: »Vsak dan prihajam semkaj na jezero. Voda je primerna za kopanje, pa čeprav ni tako zelo topla. Dobro je, da je zdaj ob jezeru urejeno parkirišče, poprej pa se je povsod nagnetlo vse polno avtomobilov. Kakih deset dni sem bil tudi v Umagu. Skratka, počitnice so bile kar lepe, samo prehitro bodo minile.«

BRANKO VRHOVEC

Brigita Osredkar

Nina Trplan

Matej Mrak

Janez Vesel